

beide er endnu noget Nyt, og det vilde, saa længe man ikke kender, paa hvilken Maade, under hvilken Form og i hvilket Omfang Statsregnskabet vil blive aflagt, være meget vanskeligt nøiagtigt at bestemme denne Instrux med Hensyn til Revisionen deraf. Man har derfor troet, at det maatte være forbeholdt en kommende Rigsdag, naar de herhenhørende Arbejder, og navnlig naar det første Statsregnskab forelaae, og Revisorerne, som nu ville blive udnævnte, havde havt Leilighed til at gjøre sig bekendte med Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, man har troet, siger jeg, at det maatte være forbeholdt en kommende Rigsdag, i alt Fald efter Forslag af de Revisorer, som nu blive udnævnte, at vedtage denne Instrux, som for Fremtiden kan gjælde for denne vigtige Forretning, og det er Aarsagen til, at man har indskrænket sig til, saaledes som det ærede Thing vil erfare, kun at bestemme nogle Regler for den Forretningsgang, som Statsrevisorerne imellem sig selv indbyrdes have at følge. Dette anseer man nemlig for uundgaaeligt nødvendigt, navnlig ogsaa med Hensyn til den Betryggelse, man skal have i Statsrevisionen, at Statsrevisorerne vare bundne til nogle visse bestemte Former, saaledes, for at jeg skal nævne nogle, at altid to Revisorer skulde gennemgaae de enkelte Dele af Regnskabet, for at man paa denne Maade kunde have saameget større Garanti for, at ogsaa Enhvers Opmærksomhed var bleven henvendt i enhver Retning. Et andet Punkt, som ogsaa har været Gjenstand for Udvalgets nøieste Overveielse, er den Betaling, som skulde tilstaaes Statsrevisorerne. Man er derved kommet til at foreslaae, at de skulde vederlægges med et Honorar af 2,000 Rbd. for Revisionen af det første Regnskab; man har ogsaa derved naturligtviis savnet Materiale til at bedømme dette Arbeide i dets hele Omfang, og det vil jo derfor vel være muligt, at, naar dette nøiere ligger for, man saa maaskee kan komme til enten at forhøje eller nedsætte denne Betaling. Udvalget har troet, at den Sum, som nu er foreslaaet, maatte for Tiden kunne ansees som et passende Vederlag; man har været almindelig enig i, at Summen ikke for Tiden kunne ansættes mindre. Enkelte af

Udvalgets Medlemmer have endogsaa været af den Formening, at den turde være vel lavt ansat; men man har, som sagt, forenet sig om dette Forslag, indtil ogsaa i denne Retning Arbeidets Omfang nøiere kan blive bekendt. Jeg skal endelig endnu kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er blevet mig bekendt, at Finantsministeren har fundet sig foranlediget til at gjøre adskillige, dog mindre væsentlige Bemærkninger, saavel med Hensyn til de foreslaaede Beslutninger, som Thinget skulde tage, som ogsaa med Hensyn til den Forretningsorden, som Udvalget har troet at burde foreslaae det ærede Thing med Hensyn til Statsrevisorernes Virksomhed. Disse Forandringer ere imidlertid, saavidt de endnu ere komne til min Kundskab, ikke af nogen synderlig stor Vigtighed, og ville heller ikke gjøre nogen Forandring i det Væsentlige med Hensyn til de i Betænkningen fremsatte Forslag, og jeg troer derfor, at de meget let ville kunne finde deres Afgjorelse ved Sagens næste Behandling.

Retf: Det er blot med Hensyn til det Salair eller den aarlige Løn, som er foreslaaet for disse Statsrevisorer, at jeg vil bemærke, at jeg for min Deel anseer det altfor ringe. Det Arbeide, disse Embedsmand ville faae at udføre, er efter min Formening af en saadan Vækkaffenhed, at det vil udfordre deres hele Tid og Virksomhed; og, om end 2,000 Rbd klinger noget stort ved at udtales paa eengang, forekommer det mig dog med Hensyn til en Embedsmand, hvis hele Tid er optagen, og som skal være forsynet med en heel Deel særdeles Kundskaber for at bedømme Statsregnskabets Rigtighed eller gjøre de Udsættelser, som maatte findes nødvendige, at være et urigtigt og uklogt Princip at etablere, at lønne saadanne Embedsmand, der have et meget omfattende Arbeide at udføre, saaledes, at de kun, saa at sige, kunne finde en nogenlunde rimelig Betaling, men ikke en tilfredsstillende Betaling for det Arbeide, de udføre. See vi hen til det private Liv, saa ville vi kunne paavise mange Exempler paa, hvorledes Mænd, der ere udrustede med færre Kundskaber end dem, jeg antager at Statsrevisorerne maae være i Besiddelse af, nyde en langt høiere Løn. En Bøg